

Mons. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., Ph.D., CSsR

Narodil se **16. listopadu 1971 v Praze–Strašnicích** jako starší ze dvou synů (bratr Tomáš) Ludmily a Stanislava Příbylových. Po studiu na Střední průmyslové škole zeměměřické v Praze vstoupil roku 1990 do **Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele – redemptoristů**, řádu s výrazným misijním a pastoračním posláním. Noviciát a formaci v řádové spiritualitě zaměřené na službu a blízkost lidem prožil v polské Lubaszowé. Doživotní sliby složil v roce 1995.

V letech 1991–1996 studoval na **Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy** a na kněžské povolání se připravoval v pražském Arcibiskupském semináři. Kněžské svěcení přijal 22. června 1996 z rukou kardinála Miloslava Vlka.

Kněžskou službu začínal v Příbrami na **Svaté Hoře**, na jednom z nejvýznamnějších poutních míst v Čechách. Nejprve jako farní vikář (1996–1999), poté jako farář (1999–2008). Zde se naplno rozvinula jeho schopnost spojovat duchovní vedení, pastorační poutníků, liturgickou kulturu (zvláště hudební) a péči o živé společenství věřících. Významně se zasloužil o vybudování nových svatohorských varhan.

V roce 2002 byl zvolen **provinciálem české provincie redemptoristů** a stanul tak v čele tohoto řeholního společenství. Kladl důraz na misijní poslání kongregace, obnovu komunitního života a podporu mladých řeholníků. Současně se věnoval i charitní oblasti – v letech 2004–2008 působil jako **prezident Arcidiecézní charity Praha**, kde se podílel na rozvoji sociálních i humanitárních projektů a na posilování duchovního rozměru v charitní službě.

V roce 2009 jej tehdejší litoměřický biskup Jan Baxant jmenoval **generálním vikářem litoměřické diecéze**. Sedm let práce na severu Čech završil v roce 2016, kdy jej čeští, moravští a slezští biskupové zvolili **generálním sekretářem České biskupské konference** (jedním ze tří statutárních zástupců církve v České republice). V obou funkcích se věnoval nejen administrativě, ale také pastorační práci – v letech 2014–2024 byl duchovním správcem farnosti v Horní Polici, kde organizoval a zakončil rozsáhlou rekonstrukci v hodnotě bezmála 120 milionů korun. Zaměřoval se také na komunikaci církve s veřejností. Jeho akademické vzdělání – licenciát a doktorát teologie získané na KTF UK – spojuje jeho službu v církvi s teologickou reflexí a odbornou erudicí. V současné době na KTF UK přednáší pastorální teologii. V letech 2013–2019 studoval na **Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem ekonomiku a management** a získal titul inženýra.

V loňském roce pak zakončil **studia dějin umění na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy doktorátem**, disertační prací věnovanou osobě třetího pražského arcibiskupa **Jana z Jenštejna**, který byl jedním z teologických konceptorů českého krásného slohu, známého především sochami krásných madon a piet.

Dne **23. prosince 2023** jej papež František jmenoval **21. litoměřickým biskupem**. Biskupské svěcení přijal 2. března 2024. Zvolil si biskupské heslo „**Pax vobis – Pokoj vám**“, kterým představil svůj biskupský program a styl: přinášet **porozumění, pokoj a naději** do církve i společnosti. Klade důraz na propojování názorových skupin odlišného životního stylu, rozbíjení sociálních bublin, hledání porozumění a společných cest, výměnu a kultivaci názorů směřující k vzájemnému pochopení, porozumění a pokojnému soužití. Uzdravování vztahů patří trvale k hlavním prvkům jeho společenského i pastoračního působení. Letošek vyhlásil v litoměřické diecézi **Rokem smíření** za příkoří, která si navzájem způsobili Češi a Němci – zejména připomíná 80 let od často násilného odsunu obyvatel německého jazyka a národnosti.

Jako biskup klade důraz na **obnovu duchovního života v regionu**, misijní činnost církve, živou pastorační farností, podporu kněží a jáhnů (během svého působení přijal mezi kandidáty této služby v litoměřické diecézi šestnáct mužů) a **intenzivnější zapojení laiků** do života církve. Podporuje kvalitní, přímou a otevřenou vnitřní i vnější komunikaci církve. Vyhovuje mu týmová práce v přátelském duchu.

V litoměřické diecézi oslovuje občanskou společnost svou **blízkostí lidem**, otevřeností a schopností hovořit v různých prostředích o víře srozumitelně a s úctou k posluchačům. Klade důraz na církev jako společenství, které má být domovem jak pro ty, kdo žijí hlubším duchovním životem, tak pro hledající i osoby na okraji společnosti (zdůrazňuje důležitou roli charitní služby) či nějak zraněné – stojí mj. v čele Komise České biskupské konference pro prevenci a ochranu před zneužíváním. V současné době je také **místopředsedou České biskupské konference**.

Trvalou inspirací biskupa Příbyla je klasická **hudba**. Od dětství působil jako varhaník ve své rodné farnosti a dodnes je jeho zálibou interpretace varhanní hudby. Hudbu považuje za **zásadní součást liturgie a duchovního života** a oceňuje její živé provádění a propojování s pastorační, v čemž jej nedávno opakovaně nadchl nový vídeňský arcibiskup Josef Grünwidl.

Ve volných chvílích ocení dobrou kuchyni, četbu či poslech hudby. Rád chodí nejen na výlety, ale i na poutě (turistickou obuv a hole vozí v autě všude s sebou). Jak sám říká, k životu potřebuje humor a společnost lidí.